

Aparat komórkowy Nokia 9000 Communicator

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:

Po 1996

Miejsce powstania:

, Finlandia

DANE TECHNICZNE

Wymiary:

wys.: 350 mm, sze.: 800 mm, gł.: 60 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i

Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane

obektu: domena publiczna. Opis

kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL

(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -

Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1730/VIII/55

SŁOWA KLUCZOWE

cyfrowy, dźwięk, elektronika, komunikacja,

komputer, łączność, praca biurowa, sprzęt

komputerowy, telefon, telekomunikacja,

towar luksusowy, urządzenia mobilne,

urządzenia biurowe

Prezentowany obiekt to telefon komórkowy zintegrowany w jednej obudowie z komputerem kieszonkowym, który został zaprojektowany z myślą o zastosowaniach biznesowych. Urządzenie służyło do wykonywania prostych prac biurowych, takich jak zarządzanie kalendarzem, edycja dokumentów, przeglądanie prostych stron WWW czy obsługa faksów oraz poczty elektronicznej. Chociaż w momencie premiery Nokii 9000 słowo to jeszcze nie funkcjonowało, może być ona uznana za jeden z pierwszych dostępnych na rynku smartfonów, zalicza się więc do najbardziej przełomowych konstrukcji w historii informatyki oraz elektronicznej komunikacji. Konstrukcja na pierwszy rzut oka przypominała standardowy telefon komórkowy o znacznych (nawet jak na standardy obowiązujące w latach 90. XX wieku) gabarytach. Po jego rozłożeniu użytkownik otrzymywał jednak dostęp do monochromatycznego wyświetlacza i pełnowymiarowej klawiatury QWERTY, za pośrednictwem których mógł korzystać z zaawansowanych funkcji urządzenia. Powstanie telefonu było efektem rozwoju sieci komórkowych drugiej generacji (GSM), które, poza możliwością prowadzenia rozmów, oferowały także funkcję cyfrowej transmisji danych. Możliwość ta była zazwyczaj realizowana za pośrednictwem komputera przenośnego (laptop) bądź kieszonkowego (palmtop), połączonego z telefonem komórkowym. Produkt fińskiej firmy Nokia stanowił wczesną próbę połączenia tych dwóch funkcjonalności w jednym urządzeniu, wyznaczając trend, który miał się stać standardem dopiero w pierwszej dekadzie XXI wieku. Nokia 9000 pracowała pod kontrolą procesora Intel i386, taktowanego zegarem 24 MHz – układu stosowanego jeszcze kilka lat wcześniej w standardowych komputerach klasy PC. Pod tym względem odróżniała się więc od współczesnych urządzeń mobilnych, które najczęściej wykorzystują energooszczędne układy z rodziny ARM. Urządzenie zapoczątkowało całą serię telefonów z serii Communicator, przeznaczonych głównie dla użytkowników biznesowych. Opracował: Szymon Czyżyk